

yanın 8 sayfan Milli mesele y
ait

KÜÇÜK BURJUVA MİLLİYETÇİLERİNİN D'NYA VE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA
İHANET SLOGANI:;SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ

"Ülkemizin özelliği ve bu ülkede sosyal demokrasinin yaratıldığı ta-
rihi anın özelliği şundadır ki burada 1)Avrupadan farklı olarak sosyal demok-
krasi (devrimci düşünce) burjuva devriminden önce oluşmaya başladı ve dev-
rim esnasında oluşmaya devam ediyor. 2) Bizim ülkemizde, proleter demokrasi-
ni genel olarak burjuva ve küçük burjuva demokrasisinden ayırmak için kaçıl-
ılmaz olan mücadele _ki bu , özünde bütün ülkelerin tanıdığı olduğu mücadele-
den farksızdır, _ Marksizmin batıda ve bizim ülkemizde tam bir teorik zafer
sağladığı koşul olmaktadır. Onun için bu mücadelenin biçimi, marksist cümle-
lerle kendisini maskeleyen küçük burjuva teorilere karşı bir mücadeledir"(1)

Birinci şekliyle bizdekinin hemehemeh aynı olan bir durum, ikinci
şekilde farklılık arz etmektedir. Henüz burjuva demokrasisinin bile tam ot-
urmamış bir durumda proleter demokrasi filizlenmeye başlamıştır. İkinci ş-
ekle ilgili olarak , 1920'lerden beri "Aydınlık" olarak gelen küçük bur-
juva hareketi 1968' lerde PDA(Proleter Devrimci Aydınlık) şekline bürünmüştür
Lenin'in "Ekonomizim" (1895_1901) ve "Legal Marksizm" şeklinde koymuş olduğu
tez (2) bizde PDA ve illegal Marksizm şeklini almış ve bu durum 1920'den beri
hep bu çizgide gelişerek, daha sonra THKP_C- THKO ortaya çıkmıştır. Son geliş-
me durumunda sol sapmaların birleşerek, revizyonistlere karşı almış oldukları
tavrı, 1968'den sonra ki dönemde belki farklı bir görünüş arz edebilirdi. Fa-
kat gelişen olaylar Marksizmi_ Leninizmi doğruladı. Köken itibarıyla aynı-görüş
görüşten , küçük burjuva ideolojisinden kaynaklanmış , pratikte farklılık gös-
teren görüşler son dönemde kesin yerlerini almış oldular. Konulan hareketler
le (Taksim'de Disk mitingi) ve yeni geliştirilmeye başlanan teori ile (Sov-
yet sosyal emperyalizmi) sol sapma kesiminde yer alan (x) PDA, THKP_C, THKO
diğer anarşist ve yarı anarşist gruplar bütünleştiler. Yine bu yönde birbiri-
leriyle hiç birleşmeyeceklermiş gibi bir tutam içinde olan revizyonistler
(TIP, TSIP, TEP) eylem birliğine geçtiler. Geçmiş tarihte baktığımızda bu gö-
rüşlerinbirbirleriyle birliklerini açıkveya gizli görmemek veya görememek an-
cak tarihi gerçekleri yadsıyan ve tarihi gerçeklerden korkanlar için söz ko-
nusu edilebilir. Sovyet sosyal emperyalizmi sloganının hangi olgudan olgunlaş-
ıp geliştiğini görebilmemiz için ulusal mesele üzerine eğilmemiz gerekmektedir.
Türkiye'de ulus meselesi , henüz proleter düzeyde kavranmadığı için bir taraftan
PDA ve diğerleri meseleyi bölücülüğe kadar götürürken, "Kürt halkının,Türk h-
alkına göre her yönlü daha fazla ezildiğini, -ekonomik- kültürel"- revizyonist
lerin meseleye şöyle bir dokunup geçmeleri elbette düşündürücü olmaktadır.
Birincilerin söylemiş olduğu ve bu durumda ne kadar meseleden kopuk oldukları
niyine biz Usta'nın söyledikleriyle aydınlık tımaaya gayret edeceğiz:

1)Lenin. V.İ. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı, Sy8, Pg 2

2)Lenin. V. İ. A.g.e Sy 8

(X) PDAtedrik olarak "küçük burjuva ideolojisi" halk devrimini savunduğundan
sağ sapmadır. Fakat pratik olarak sol sapma içerisinde olduğundan anti- Leninist-
tir. Tedrik ve pratik bütünlüğü yoktur.

"Kültürde ulusal özerklik " en ince, bu yüzdende en tehlikeli milliyetçiliği temsil eder; bu, ulusal kültür sloganlarıyla ve son derece zararlı, (Bizde sürekli tekrarlanan) giderek anti-demokratik bir şey olan eğitimin milliyetlere göre bölünmesi yolunda propaganda ile işçilerin yozlaştırılmasıdır?Kısaca bu program proleter enternasyonalizmiyle mutlak olarak çelişir, ve ancak küçük burjuva milliyetçilerinin ideallerine karşılık verir? (3) Şimdi bizde durum nasıl oluyor? Mesele sınıfsal içeriklerinden kopartılı p tamamen Usta'nın belirttiği gibi küçük burjuva milliyetçiliğine dönüştürülüyor. Emperyalizmin parçala böl taktığı, mesele nin sınıfsal içeriği unutturularak Türk-Kürt meselesi şeklinde uygulanmaya çalışılıyor. Kürt emekçisinin ezilmişliği ki, Türk emekçisinin ezilmişliği bundan ayrı değil, yüzyıllardır süregelen bir durumdur. Emperyalizm asimilasyon hareketlerle ulusları birbirleri içinde eritme yolunu, dönem dönem aşırılıklara verdirek uygulamaktadır. (Dereim isyanı ve bu isyanın sonuçları) yazımızın başında belirlediğimiz gibi, bizde ki kapitalist gelişme, Avrupa kapitalizminden bir başka şekilde olmaktadır. Kapitalistleşmeyle beraber (1920-1923) Türklerin osmanlılık içinde uluslaşma süreci boy göstermeye başlamıştır. Ekonomide alınan tedbirler batının senayi yönünden sistematik olmasada kapitalizmi geliştirme çabası içerisinde olması, doğuda kapitalist gelişmeyi hızlandırarak en ufak bir senayi girişiminin pratiğe uygulanmaması alt yapıda alınan bu tedbirler-ki adına tedbir denilirse- emperyalist devletlerin desteğiyle var olan Jön-Türk hareketi, Mustafa Kemal hareketiyle ulusal halini almış, "Bir Türk dünyaya bedel," "Türk öğün, geliş, güven" vb... sloganlarıyla olgunlaşarak günümüze gelmiştir. Doğuda ise bu durum başında söylediğimiz gibi tamamen farklıdır. Orada ne köklü tedbirler alınmış, nede Mustafa Kemal gibi bir lider çıkarttırılarak "Bir Kürt dünyaya bedel" desin. Üstelik Kürt halkı, Türk ulusu içerisinde eritilmeye çalışılmıştır. Durum Durumun bu karmaşıklığı zaman zaman bizi yanlış tahlillere götürmektedir. Biz bu karmaşıklığı Ustanın sözleriyle aydınlatmaya çalışacağız "Ama öyle bir durum vardır ki, Marksitler burada, eğer demokrasiye ve proleter yaya ihanet etmek istemiyorsa ulusal sorunda özel bir istemi; ulusların kaderlerini serbestçe tayin etme hakkını yani siyasi bakımdan ayrılmayı savunmalıdırler." Burada biz siyasi bakımdan ayrılmanın altını çiziyoruz. Yine Ustanın "Yıkılan kapitalizmin yerini Sovyet tipi Cumhuriyetlerin " alacağını ve Sovyet tipi Cumhuriyetlerin evrenselliğini koruyarken (Bugün uygulamada Sovyetler birliği örneği) siyasi bakımdan ayrılığında o tip cumhuriyetler şeklinde belirlediğini ve bunun enternasyonalist karakterini defalarca savunmakta sakınca görmemişti.

3) Lenin. V.I. - Ulusların kaderlerini tayin hakkı. Sy. 10, Pg.2

4) Lenin. V. I2 - A. g. e. Sy. 10, Pg.3

Türkiye'de ulus meselesine çözüm getirilmeye çalışılırken, ülkenin iktisaden ne durumda olduğu iyi belirlenememektedir. Bizde bir kaç defa ya yapılmaya çalışılan, burjuva dönüşümleri (1908 ve 1923 hareketleri) emperyalizmin güdümünde olduğu için çıktığı yerde bastırılması zor olmuştur. Finans-Kapital, öyle bir yerleşmiştir ki iç çamaşırımıza kadar her şey kontrolüne girmiştir. Bu durumda başlatılmış veya yapılmaya çalışılmış olan bu devrim -Burjuva demokratik devrimi - olduğu yerde bırakılmıştır. Birde buna , sermayenin ulusal karakterini tamamen kaybedip uluslararası bir durum almasını eklersek bizim ne derece kapitalist yolda gelişip, aşama kaydedeceğimiz açığa çıkar.

Bundan şu sonucun çıkartılmamasına dikkat etmek gerekir. Burjuva demokratik dönüşümlerinin abla yapılmayacağı. Bu bir süreç meselesidir, ulusallık niteliğini tamamen yitirmiş olan burjuvazi buna bağlı olarak, ilerici vasfında tamamen kaybetmiştir. burjuvazinin peyvenini , tamamen - yurtseverlik açısından - proleterler ve çalışan halk yığınları almıştır. Çünkü , başından beri söylediğimiz gibi burjuvazinin ilerici karakteri artık kalmamıştır. Çağımızda gerici ve esalak bir durumdadır. Buna bağlı olarak , onun bıraktığı mirasa konacak ve ona yeni boyutlar kazandıracak her ilerici ve yurtsever atılma damgasını vuracak olan güçler proleterlerdir. Emperyalizm, dünyada paylaşım savaşlarını özünde aynı olmasına rağmen -sömürmek- görüntü değiştirerek yeni yeni yöntemlerle geliştirmektedir. Birinci ve ikinci evren savaşları artık, tarihin derinliklerine gömülmüştür. Emperyalist tekeller, yeni bir evren savaşını göze alacak kadar dinamik ve güçlü değillerdir. Çünkü geçmiş deneyleri çok iyi değerlendirebiliyorlar, Emperyalist devletleri bugün sadece militarizm ve o alanda yapılan üretimler(silah sanayi) ayakta tutmaktadır.

Sermayenin oligarşik bir karakter kazanmasından sonradır ki, militarizm tamamen devlet aygıtına sahip bir güç halini almıştır. Ülke devrimcilerinin gözlerini açıp tüm gelişin olayları - ülkede ve dünyada - objektif bir gözle inceleyip ona göre Marksist-Leninist yorum getirmeleri gerekmektedir.

Emperyalist devletlerin , pazar bulma sorunu yüzünden artık, bir üçüncü evren savaşını göze alacak kadar cüretkar olmadığını daha önce belirtmiştik. Bu görüş hiçbir zaman kapitalizmin, emperyalizmin savışı karakterini gizlemek anlamında değerlendirilmemelidir. Bu durum emperyalizmin bir taktiğidir. İlerici hareketlerin en gerisindekine sarılması -genel olarak, sosyal demokrasiyi, sosyalizmi engellemek için kullanılması , hatta daha ileri giderek Portekiz'de Soares kliğini desteklemesini gözden kaçırmamak gerekir - ve bu tip hareketlerle ömrünü biraz daha uzatma çabası onun - emperyalizmin - başka çaresiz olmadığı içindir. Emperyalizmin amacı savaşları sınıfsal niteliğinden uzaklaştırmaktır. Çünkü onu, yeryüzünden tamamen kalıracak olan sınıf savaşları ve proleter-

yanın iktidara hakim olmasıdır. Ulusal savaşları desteklemesinde ömrünü biraz daha uzatma çabası içerisinde olmasındandır, ulusal bağımsızlık uğruna verilecek olan savaşlardaki geçen süreyi bile kendi hayati çıkarları için bir kazanç saydığından, ulusal kurtuluş savaşları veren ülkeler de en gerici kesimi desteklemektedir. (PartizankizilaxSaxax, Angola'da FNLA'yi desteklemesi). Bir ülkede , devlet sınırları içerisinde birden fazla ulus yaşıyorsa , millici ve ulusal duyguları körükleyip , savaşın sınıfsal karakterini tamamen ayrı bir yöne kanalize etmekte , doğu-batı , kuzey-güney sorunları haline dönüştürerek zaman kazanmaktadır.

Ukrayna meselesiyle ilgili Lenin şöyle yazıyordu. "Bay Yurkeviç iki ulusun proleteryanının birliğini , kaynaşmasını ve özümlemesini , Ukrayna ulusal görevlerini bir anlık başarısına feda ederken , gerçek bir burjuva gibi , hatta ileriye görmeyen dar görüşlü bir burjuva gibi yani bir küçük burjuva gibi davranmaktadır. İlk önce ulusal görevler, ondan sonra proleteryanın görevleri , diyorlar burjuva milliyetçileri ve onların ardından Yurkeviç'ler, Dontsovlar ve öteki sahte marksistler bunu tekrarlıyorlar" (5) Bizde , Aydınlık , DDKO, THKO, THKP-C bunlar o kadar istismaracı guruplardı , kendi anti-Marksist, anti-Leninist görüşleri sadece küçük burjuva kesimi arasında rağbet gördüğü için , halklar meselesinde işin içine katarak konuyu istismar ediyorlar. Yukarıda Usta'nın yazdığı gibi, ilkönce Kürt ulusunun bağımsızlığı , bu ulusun sorunları, ondan sonra proleteryanın sorunları diyorlar. Sonra, önerdikleri devrim modeli proleter devrimi değil elbette ki . Dalk devrim mi diye ne anlama geldiği , hala kesinlik kazanmaması, bir istismar teorisini kabul ettirmeye çalışıyorlar. Elbette ki savunukları , anti-Leninist tez olunca bu kadar gerici olduklarını kabul etmemek anlamsız oluyor. Bizde onlara , yani tüm halklar meselesinin birinci planda çözülmesi gerektiğini savunanlara , Usta'nın dediği gibi sesleniyoruz. "Biz, her şeyden önce proleteryanın görevleri diyoruz, çünkü bu görevler, -sadece emeğin ve insanlığın sürekli ve hayati çıkarlarını karşılamakla kalmıyor, ama aynı zamanda bunlar, demokrasinin çıkarlarında uygun düşmektedir ve demokrasi olmadan Ukrayna ne özerk olabilir, ne de bağımsız. (6) Ve her gün nakarat halinde burjuva , küçük burjuva dar milliyetçi görüşlerini tekrar tekrar söylemekten utanmıyorlar da! Kürt halkının , hala ulusal Türk kültürünün, hatta daha ileri giderek Türk emperyalizminden de bahsedecek kadar hayasızlaşmış , Kürt ulusunun ulusal baskı altında olduğunu söylüyorlar. Biz yine Usta Lenin'le cevap veriyoruz onlara, O , o dönemde Ukrayna ile ilgili yazmıştı bunları.

"Proleter söz konusu olduğu zaman Ukrayna kültürünü bir tüm olarak , gene bir tüm olarak rus kültürüyle karşılaştırmak, burjuva milliyetçiliğinin yararına olarak proleteryanın çıkarlarına utanmadan ihanet etmektedir." (7)

5) Lenin. V.İ. - Ulusların kaderlerini tayin hakkı . Sy. 30, Pg.2.

6) Lenin. V.İ. - A.g.e. Sy30, Pg.4.

7) Lenin. V.İ. - A.g.e.

Ne bayrular bu sözlere baylar! İlla da Kürt ulusu diyen baylar. Belki de daha ileri giderek Lenin'in , böyle bir şey söylemediğini, bizim uydurduğumuzu söyleyebilirler .Onlara,tekrar "Ulusların kaderlerini tayin hakkı" adlı eseri tarafsız bir gözle okumalarını söylemekten başka bir şey gelmez elimizden. "Bütün ulusal-sosyalistlere , çağdaş her ulusun , iki ulusu içerdiğini söyleyeceğiz. Proleteryanın sınıf çıkarları göz önünde bulundurularak- her ulusal kültür, iki ulusal kültürü içerir. Aynı ulusta bir burjuva kültürü vardır, bir de proleter kültürü"(8) Eğer Kürtlerde, iki ayrı kültür varsa, Türk kültürünün etkisi altındaise biz iyi biliyoruz ki, din adamlarının ve burjuvazinin Türk kültürünün fikirlerine paralel olarak , Türk demokrasisinin ve devrimci fikirlerinin de o işçiler üzerinde etkide bulunması kaçınılmazdır.

Birinci cinsten "Kültüre karşı savaşırken , bir Kürt Marksist , bunu , ikinci kültürden her zaman ayırdedecek ve Kürt işçilere söyleyecektir: "Onun edebiyatıyla, onun fikir çevresiyle her türlü birleşme olanaklarını olanca gücümüzle kavramamız , kullanmamız ve güçlendirmemiz mutlak gereklidir.Hem Kürt , hem Türk işçi hareketinin hayati çıkarları bunu gerektirir. Eğer Kürt bir Marksist , Türk zalimlere , Türk burjuvazisine karşı duyduğu tamamen haklı ve doğal kinin bir parçasının , hafif bir düşmanlık duygusu biçiminde bile olsa Türk işçilerinin proleter kültürünü ve proleter hareketini kapsamasına izin verirse, kendisi , bu yüzden burjuva milliyetçiliğinin bataklığına kaymış olacaktır. Burjuvaziye dayulacak kin, nefret, düşmanlık duygularının hiç bir şart altında proleteriyaya ve onun hareketine en küçükte olsa kaydırılmaması gerektiği aynı şekilde eğer bir Türk Marksist, Kürt'lerin tam hak eşitliği isteğini , yada onların bağımsız bir devlet kurma hakkını bir an bile unutursa, sadece burjuva değil, ama ~~XXXXXX~~ aşırı gerici sovenliğin bataklığına kaymış olur . Türk ve Kürt işçiler proleter hareketinin ortak, yada uluslararası kültürünü propagandanınhangidilde ~~xxx~~ yapıldığı konusunda ve bu propagandayla ilgili salt yerel yada salt ulusal ayrıntı sorunları konusunda en büyük bir hoşgörü göstererekbirlikte savaşmalıdırlar ve bir tek devlet çerçevesi içinde yaşadıkları sürece, bu savunmayı en sıkı birlik ve organik kaynaşma içinde yapmalıdırlar?Bu, marksizmin mutlak bir zorunluluğudur.bir ulusun işçileriyle , bir başka ulusun işçileri arasında her türlü ayırma girişimi marksist "özümlemeye karşı her hücum, proleteriyayı ilgilendiren sorunlarda bir tüm sayılarak ulusal kültürüğüye tek ve bölünmez olduğu iddia edilen bir başka ulusal kültürle karşı karşıya getirme burjuva milliyetçiliğinden esinlenen davranışlardırve bunlara karşı amansızca savaşılmalıdır.

Yine usta söyle yazıyordu:"En adil", "Saf", en ince ve en uygar olmasa bile, marksizm, burjuva milliyetçiliğiyle bağdaşmaz. Onun yerinesmarksizm , enternasyonalizmi ~~xxx~~ ileri sürer, her yeni kilometre demiryoluyla, her yeni uluslararası tröstle , (hem iktisadıyla ve hemde

fikirleri ve ezlemleriyle entemasyonel olan) her yeni işçi örgütüyle gözümüzün önünde gelişen bütün ulusların tek bir yüksek birliğinde kaynaşmasını koyar"(9)

Türklerin; göçebehayatından yerleşik bir hayata geçmeleriyle, pazar için ~~yapılan üretim~~ yapılmaya başlanan üretim, Türk tarihinde, uluslaşmaya nitelik kazandıran ilk hareketlerdir. Merkezi feodalite döneminde, uluslaşmanın Osmanlılık içerisinde eritilmeye çalışılması da bir netice vermemiş, genel ekonomiyi militarist ve monopolist olarak elinde tutan Türkler (nüfus olarak ta meseleyi böyle aldık, yoksa Ermenilerin ve Rumların ekonomideki etkinliği gözden uzak tutulmaması gereken bir durumdur.) Mustafa Kemal hareketiyle beraber, uluslaşma sürecini tamamlamaya başlamışlardır. Tabii ki bu sırada Finans-kapital de Avrupadan ithal edilmiştir. Merkezi feodalite döneminde, Osmanlılık içerisinde eritilmeye çalışılan bütün uluslar yaşamı tiberiyle çok girift bir hal almışlardır ve bu durum yüzyıllardır böyle sürüp gitmiştir.

Kürt'lerin, ekonomik olarak güçsüzlükleri neticesindedir ki, nüfus olarak ta giderek nitelik değiştirmeleri kaçınılmaz bir hal almıştır. (savaşlar, yaşam koşulları, coğrafi şartlar, asimile hareketler) Tarihte, hiç bir zaman Kürtlerin, ulusal - milli ayaklanmaları görülmemiş bir durumdur. Merkezi feodalite döneminde, daha ziyade halk isyanları şeklinde görülen ayaklanmalar, Osmanlılıkta yaşayan her ulustan insanları kapsamına almaktadır. Burada Seyh Said, Patrona Halil, Celali isyanlarını örnekleyebiliriz. İşte tarihte hiçbir zaman ulusal nitelikte hareketleri olmadığı için "Kürtleri" şimdi kalkıp ulusal hareketlerin savunulması için seferber etmeye çalışamayız, intihar olur bu. Sonra çağımız "ulusal kurtuluş" hareketleri çağı değil, sosyalist devrimler çağıdır. Bunu da göz önünde tutmak ayrıcalıklı bir durumdur. "Milliyet ilkesi, burjuva toplumunda, tarihi bakımdan kaçınılmaz ve zorunlu bir ilkedir ve bu toplumu ele alan bir Marksist, ulusal hareketlerin tarihi meşruiyetini kesin olarak kabul eder. Ama bu kabul edişin burjuva milliyetçiliğinin savunma biçimini alması için o, ulusal hareketlerde ilerici olarak ne varsa ancak onu desteklemekle yetinmelidir. Öyle ki proleter bilinci, burjuva ideolojisi tarafından karartılmış olması(10)

Feodal uyusukluktan çıkan yığınların uyanışı ileri bir şeydir (Kürt - Türk ayrıcalığı gözetilmeden girişilecek bir hareket, toplumu

muzun henüz büyük bir kısmı bu uyusukluk içerisindeydi. Nüfusumuzun %65'i köylülüktür ve kapitalizm köylülük kesimlerde tepetaklak bir vaziyettedir. Kürt - Türk köylüsü, bu duruma aynı şartlar altında itilmektedir (İstisnalar ayrıdır) Nasıl ki bu yığınların halkın egemenliği uğruna ulusun egemenliği uğruna her türlü ulusal baskıya karşı mücadelesi de ilerici bir şeyse, Marksistin en kararlı, en tutarlı demokratizmi, ulusal sorunun bütün yönlerinde mutlak savunma görevi, buradan gelmektedir

9) - Lenin. V. I. - Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı, Sy. 32, Pg. 5

10) - Lenin. V. I. - A. g. e. Sy. 233, Pg. I

Bu özellikle olumsuz bir görevdir. Bu olumsuz görev , bizde o kadar olumlu şekilde dönüştürülüyor ki illa da Kürdistan isteriz diyenlerin (DDKO, Aydınlık, THKO, THKP-C) haddi hesabı yok. Proleterya milliyetçiliği desteklerken aşırı davranışlara gidemez, çünkü daha ilerde milliyetçiliği güçlendirmeyi hedef tutan burjuvazinin olumlu eylemi başlar. Bizde şu deniyor, illa Kürtlerin bağımsızlığını sağlayalım, bir Kürdistan devleti kuralım diye niteliği ne olursa olsun. Yeterki biz "Kürtler" bağımsızlığımızı kazanalım. Sosyalizm için , çalışmalarını yönlendirdiğimizde zaten ulus meselesi temelinden hallolacaktır, illa da Kürt ulusu denenin bir anlamı var mı acaba? Elbetteki var, emperyalizm böyle istiyor "CIA", "MIT" böyle istiyor. Sınıf savaşını ki onların yıkması demek , ulus meselesiyle karıştırıp kafaları bulandırarak , ömrünü biraz daha uzatıyor emperyalizm ve buna da , bizim DDKO, Aydınlık, THKO, THKP-C açık açık alet oluyorlar.

"Burjuvazinin olumlu eylemi" denmiş. İşçi sınıfı açısından burjuvazinin olumlu eylemi olur mu? Elbette ki olmaz. Öyleyse meselenin olumlu yönü kimin açısından olumluluk taşır? Burjuvazi açısından.

"Her türlü feodal boyunduruğu kırmak , uluslara karşı her türlü baskıya , uluslardan biri yada dillerden biri için her türlü ayrıcalığa karşı çıkmak , demokratik bir güç olarak proleteryanın mutlak görevidir, ulusal kavgalarla karartılan ve geciktirilen proleter sınıfının mücadelesinin mutlak çıkarıdır. Ama kesin olarak sınırlanmış olan ve sınırları belli tarihi bir alana yerleştirilmiş bulunan (Bizde Kürtlerde ne sınırları belli bir alan , ne de belli bir tarih olabilmıştır) gerçeğin ötesinde burjuva milliyetçiliğine yardım etmek , proleterya ya ihanet ve burjuvazinin saflarına geçmek olur. (IQ) Burada çok kere in ve olan bir sınır vardır ki (DDKO, Aydınlık, THKO, THKP-C) ulus meselesini çok fazla abartarak bunu tamamen unutmuşlardır) ulusal baskıya sonuna kadar karşı çıkmak elbette ki olumlu bir şeydir. Ama illa da ulusal bağımsızlıktan medet ummakta o oranda kötü bir şey, Proleter hareketi açısından olumsuz bir şeydir. Burjuva milliyetçiliğinin anlamı, amacı nedir? Elbette ki milliyetin gelişmesidir. Bu durum Türk olsun, Kürt olsun pek bir şey farketmez. "Burjuva milliyetçiliğinin tekelci niteliği buradan gelir, Sonu olmayan ulusal kavgalar buradan doğar (tipik örneklerine her geçen gün rastlamaktayız. Pakistan 'da , Lübnan'da, Angola'da , Vietnam'da , vb.. bu savaşların arkasında emperyalist tekelci karlarının o lduğu artık su götürmez bir gerçeklik kazanmıştır) Proleterya ise , her hangi bir ulusun, ulusal gelişmesini desteklemek şöyle dursun , yağınları bu gibi hayallere karşı uyarır, kapitalist değişim için en geniş özgürlüğü savunur ve zorla özümleme yada ayrıcalıklara

dayanan özümleme dışında , ulusların özümlemesini olumlu karşılar." (12) Proleter devrimcilerinin takılması gereken tavir budur. Maalesef, bu bizde de öyle bir safhaya getiriliyor ki , Kürt halkı bağımsızlığını kazanınca ve sirtınızı Çin'e verince yeryüzü güllük gâlistanlık olacak şekilde bir kanı uyandırılmaya çalışılıyor .

Ülkemizde Aydınlik, ~~MYKAK~~ THKO, THKP-C nin görüşleri olan SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ teziyle illerde Kürt halkı hareketleri aynı görüşten kaynaklanmış oluyor. Yani emperyalizmin işine yarıyor, onun uşaklığını ediyorlar. Savundukları ideolojinin Marksizm-Leninizm'le ilgisi olmadığı için buna bir kamuflaj lazım. Oda ne olabilir? Halklar ve Sovyet sosyal emperyalizmi. İkisi arasındaki bağı ne güzel bulduk. Teorilerine kaynaklık eden küçük burjuva oportünizmi aşkça meydana duruyor. Tahlille rihize devam edelim.

"Ayrıcalıklara dayanan özümleme dışında ulusların özümlemesini olumlu karşılar" Kim karşılar? Proleterya karşılar. Onlar, zaten proleterya inandırmıyorlar ki onun olumlu karşılayacağı şeylerde inansınlar Mao Çe Tung gibi halk devrimi, küçük burjuva hareketi , onları tatmin etmeye yetiyor da artıyor bile. "Ulusların özümlemesini olumlu karşılar" diyor büyük Usta. Dünyada bir Çekoslovak meselesi oldu, bunun anti-propagandasını yapa yapa emperyalist ajanlarla aynı amaca hizmet etmekten geri durmadılar? Bakın Usta Lenin neler yazıyor: Onların "Bağımsız", "Bloksuz" Türkiye sloganlarına karşı . (MHP' lilerde ne Amerika, ne Rusya , milliyetçi Türkiye diyorlar) "Sovyet Cumhuriyeti", kapitalizmin yerini almak üzere gelmiş bulunuyor. Dünya Sovyet Cumhuriyetinin zaferi muhakkaktır" (13) Yine Usta'dan bir bölüm aktarmadan edemeyeceğiz ! "Sovyet iktidarına gelince , o , bütün dünyadaki emekçi kitlelerin kafalarının da ve gönüllerinde tanınan ve sevilen bir şey haline gelmiştir. Her yerde emekçi halk , içlerine işleyen Sovyetizm ve oportünizmleriyle eski liderlerin etkisine rağmen , burjuva parlamentosunun çürümüşlüğünü ve insanlığın sermayenin boyunduruğundan kurtarılması için Sovyet iktidarının, emekçi halkın iktidarının , proleterya diktatörlüğünün gerekliliğini anlamaktadır. Bütün ülkelerin burjuvazisi ne kadar şiddetle , ne kadar çalınca gazaba gelirse gelsin, köpürsün, Sovyet iktidarı bütün dünyada ~~Barjuvazi~~ bütün dünyada galip gelecektir. Barjuvazi, bize karşı savaşarak ve sermayenin boyunduruğunu geri getirmek isteyen karşı devcileri (Bizde provakasyon ortamının yaratılmasının en büyük hazırlayıcıları da Aydınlik, DDKO, THKO, THKP-C vb.) bize karşı kışkırtarak Rusya'yı kana boguyor. Barjuvazi, ablukayla ve karşı devrimine yardım ederek , Rusya 'nın emekçi kitlelerine eş görülmedik acılar çektiriyor. Ama biz , daha şimdiden Kolçak'ı yenmiş bulunuyor ve yaklaşan zaferimize kesinlikle güvenerek Denikin'e karşı savaşımızı sürdürüyoruz (14) 23 Eylül 1919' da Lenin böyle yazıyordu. Şimdi biz, ülkemizdeki , yani 1975 Türkiye'deki durumu, emperyalizmin geçirmiş olduğu çevreleride göz önünde

12- Lenin . V. I. , Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı , Sy 34, Pg2

13- Lenin? V? I. Barış İçinde Bir Arada Yaşama

14- Lenin. V. I. A. g. c.

SY39

Sy41

xPGI x PG, I

bulundurarak tahlil etmeyi çalırsak ortaya nelerin çıktığını açıkça görebiliriz.

Birinci yazınızda (I5) sermayenin -Ulusal karakterini tamamen kaybettğini , uluslar arası bir sermaye organizasyonu şekline dönüştüğünü vurgulamıştık. Sermaye , bu gelişmesiyle beraber dünya devrimci hareketi içerisinde elbette ki strateji ve taktiklerde geliştirilmiştir. Artık yeni bir evren savaşını göze alacak kadar cüretkarlığa kalmamıştır. Yeni taktikleri nelerdir? Güne geçmiyor ki bir yenisine başlıt oluyoruz. Bir ülkeyi iki ayrı kampa bölüyor, başlıyor ulusal savaşları körükleneye . (Kamboçya, Vietnam, Vb..) ve son durumda bizde geliştirmek istediği Türk, Kurt veya Doğu-batı sorunu . Türkiyedeki Provokasyon çizgilerinden PDA, haftalık veya aylık olarak çıkarmış oldukları "Halkın Sesi", "Aydınlık" yayın organlarında meseleyi sınıfsal içeriğinden koparıp özellikle bölücülük yaparak ihtilal naraları atıp emperyalizm hizmette kusur etmemektedirler . Dünya burjuvazisinin bir evren savaşını göze alamadığını daha önce belirtmiştik. Bundan yeni bir savaş olmayacağı anlamı çıkmaz. Böyle bir şey düşünmek kapitalizmi anlamamak demektir. Kapitalizmin asalaklığı, Çürümekte olduğu , Saldırganlığı ve savaşçı karakteri yıllar önce Ustalar tarafından defalarca vurgulanmıştır. Dedik ya emperyalizm değişen dünya şartlarına göre taktik değiştirmekteydi dir. Bir yanda bölgesel savaşları kışkırtırken , öte yandan ülke devrimci hareketi içerisinde provokasyon çizgilerini körüklüyor . Sınıf savaşını, halk savaşını yutturmacasıyla geçiştirmeye çalışıyor, geçici olarak bunda başarılı olduğunu söylemek, onun - emperyalizm - gücünü abartmak anlamına gelmez. Portekiz'de Soares kılığını desteklenmesi, küçük burjuva milliyet duygusuna körükleyip , Komünizmi bir amaç gibi gösterme girişimleri ve anti-sovyetik propagandalar ve buna benzer örnekleri yeryüzünden çok verebiliriz. Ama , özellik teşkil eden kendi ülkemiz üzerinde durmak güncel meselemiz olsa gerek. Yıllardır Rusyaaleyhtarlığı, Komünizmi bir amaç gibi göstererek - Bunda da oldukça başarılı olan burjuvazi - ülkedeki son siyasal gelişmeleri çok iyi hesaplayarak devrimci hareket içerisinde bir provokasyon çizgisi olarak saktığı Aydınlik, DDKO, THKO - THKP, C'ye her türlü zemin ve olanak sağlama ten geri durmaktadır. Bu provokasyon çizgilerinden PDA'nın yayın organı olan "Halkın Sesi" "in 27 Mayıs 1975 tarihli sayısında Çin Halk Cumhuriyetinde , 1968'de yayınlanmış olan " Sovyetler Birliğinde Kapitalizm Geri Dönüş " adlı bir yazı yayınlayacaklarını bildirdilir. Bu gazetede iki yazı serisinden başka yazıya rastlanmadık. Her halde iki dizi yazıda bir SSCB eleştirilemezdi , fakat onlar eleştirdiklerini sanarak avunmaya çalışıyorlar , öde başka mesele.

Şimdi biz , tümüyle anti-Leninist olan yazının bazı bölümlerini buraya aktaralım.

"1975 Martında yapılan SBKP Merkez Komitesi Genel Toplantısında Brejnev Sovyet tarımında alınması gereken "Acil tedbirler" hakkında bir rapor sundu. Bu raporda kolektif çiftliklerin ve devlet çiftliklerinin (neyse ki bunun inkarını yapmıyorlar) çalışmalarının objektif değerlendirilmesinde kar oranının temel alınması gerekir" diyordu, diyor "Halkın Sesi". Böyle denemesi gerekmiş. Şimdi yazıya devam edelim. Aynı yılın Eylül ayında SBKP Merkez Komitesi Genel Toplantısında sunduğu "Sanayi üretiminin ekonomik dürtülerin arttırılmasına ilişkin raporunda Kosigin, karın ve kar payının işletmelerin üretkinliklerini arttırmaya tesvikte en iyi araç olarak kullanılması ve yaptıkları " katkı" nın değerlendirilmesinde esas ölçüt olması gerektiğini özellikle belirtti. Ekonomik dürtülerin "Fiatlar, kâr, ikramiyeler ve krediler" yoluyla arttırılmasını önerdi."

Bu iki genel toplantıda kabul edilen kararlar, Sovyet revizyonist yönetici kliğinin sanayi ve tarımın bütün kesimlerinde kapitalizmin geliş tirme çabalarına temel teşkil ediyor. PDA'cılara göre bu iki kararla SSCB emperyalist oldu, Şimdi bütün mazlum halkları yutmaya çalışıyor. Yazının tümünde halkın yaşayışı hakkında en ufak bir ayrıntı, fabrika ların yönetilmesindeki belirgin ayrıcalıklarla ilgili hiçbir açıklama SBKP'nin çalışması hakkında hiçbir ayrıntı yer almamaktadır. Elbette ki tarımda olsun, sanayide olsun kar söz konusudur. Dünyada henüz kapitalist sistem yürürlüktedir, kapitalizmin yerini Sovyet tipi cumhuriyetler almamıştır. Çin'de olduğu gibi orada kitlelerin ekonomik talepleri ne baskı yoluyla karşılık vermek zamanı çoktan geçmiştir. Ekonomik "dürtüler" diyorlar, biz "gelişmeler diyeceğiz. Fiat yükseltilmesi, kâr tasnifi ve ikramiyelerle bir ileri seviyeye getirilebilecekse bunlar niye yapılmasın? Bunları yapmak demek revizyonizm değil, uygulamaya sosyalist sisteme güven, işçi sınıfına güven demektir. Kitlelerin sosyalizm ışığında aydınlanmasıdır ki bunların her türlü taleplerine cevaplı zorunlu kılar. Bu durum giderek "Herkesin ihtiyacına göre" dağılımını (Konünizmi) getirir. Kafaları o kadar Mao'nun kafak Marksizm - Leninizm adına uydurduğu teorilerle karışmış ki, Çin'den gelen yalan yanlış her şeyi tanrı buyruğu gibi sineye çekip uygulama alanına koyuyorlar. Yine "Halkın Sesi" adlı dergide çıkan aynı yazıdan bölümlen aktararak eleştirimize devam edelim, "Brejnev ve şürekası iktidara geldikten sonra kabul ettiği ilk geri dönüşü tedbir " Kolektif çiftliklerin ve tarımda ki "Devlet işletmeleri" personelinin özel arazi ve hayvan mülkiyetleri üzerinde ki kısıtlamaları daha da gevşetmek oldu. Devlet bankasına özel çiftlik hayvanlarının artmasına yardımcı olmak " için uzun vadeli krediler vermesini emreden bir kararda kabule ettiler

Burada elealeceğümüz ve özellikle tahrif edildiğini söyleyeceğimiz "Kollektif çiftliklerin, özel çiftlikler" şeklinde tahrifidir. Burayı düzelttikten sonra devlet bankasının yardım yapmasına olumsuz

karşılama olanaksızlaşıyor. Yine bir bölümler eleştirimize devam edelim : "Bu dönemde sovyet revizyonist kliği tarım ve hayvancılık ürünlerinin serbest piyasa fiatları üzerindeki bütün kısıtlamaları da kaldırdı. Ve özel tacirler için kopya ardına kadar açarak kapitalist serbest pazarları ve serbest rekabeti hareketle geliştirdi. "

Tarım ve hayvancılıkla ilgili olarak fiat kısıtlamalarının nispeten kaldırılması neyi değiştirir acaba? Ülke ekonomisinin sosyalist kalkınmaya göre yönlendirilmesi, sanayi kesiminde alabildiğine başarılı olarak uygulanıyorsa - ki uygulanıyor --, tarımla ilgili olarak bir takım fiat kısıtlamalarının kaldırılması kapitalizme geri dönüşü getirir mi? Lenin'den vereceğimiz bir örnek bu konuya daha açıklık getirecektir

"Bize denebilir ki Sukharev karaborsasını kapatmakla birlikte kapitalistleri kabul ederek yeni "Sukharovka" larını açıyorsunuz. Buna gözlerinizi kapatmış değiliz ve diyoruz ki; Bu güne kadar muzaffer olduk sak, düşmanlarımız, teşebbüslerimiz yıkılmak için her türlü yıkıcılığa başvurduğu, hem içerden, hem dışardan yıkıcılık yapıldığı halde muzaffer olduysak, böyle şeyleri halletmeyi, belirli sınırlı alanlarda kesin şartlara ve ilişkilere bağlı olarak bulunan kapitalistleri denetim altında tutmayı mutlaka beşermeliyiz. "(16)

"Tarım ve hayvancılık ürünlerinin serbest piyasa fiyatları üzerindeki bütün kısıtlamaların kaldırılması" yukarıda söylendiği gibi kapitalizm geri dönüş değil, proleteriyaya güvenmekle olabiliyor mu? Onlar yani Mao'cular iktidara gelirlerse, herhalde bunların hepsini silindiriyecekler. Çünkü bu kadar sert olmaları onu getiriyor. "Askarı casusluk ve kapitalist sabotajlara karşı tecrübe sahibiyiz. Bunlara karşı kendi kurumlarımızda gizli olarak bulduklarını zaman zaman savaştık?" Usta'nın yukarıda söylediği şeyler ülkenin olağanüstü şartlar içerisinde bulunduğu dönemdi. O bu dönemde proleteriyaya olan sarsılmaz güveniyle yola çıkarak her türlü kapitalist atılımın boğulup kalacağını dönem dönem o tip ilişkilerin olsa bile köklü tedbirlerle üstesinden gelinebileceğini defalarca belirtmiştir. Bizim aydınlıkçılar ve diğenleri kendi uydurma teorilerine taban sağlayabilmek için Lenin'ide, Lenin'e sarılarak tahriretmek çabalarını sürdürüyorlar. Bizler onların teorisyenleriyle son sonuna kadar, faşizme karşı yürüttüğümüz teorik ve pratik mücadele anlayışı içerisinde savaşacağımızı bir kere daha ilân ederiz.

Yine yazının bir bölümünde şöyle deniyor. Aslında Krusçev'e kişisel olarak saldırı yapılırsa bu kadar zararlı olmaz. Krusçev anti-Leninist olsa bile, şimdi aşağıya alacağımız sözlerini anti-Leninist diye ortaya getirmek, anti-Leninist bir görüştür? Çünkü Leninist düşünce tarzından ayrı geliştirilen bir düşünce tarzı yok ortada. "Krusçev bir zamanlar şeytanın kendisinden bile kredi kabul etmeyi istediğini, yeni komünizmi inşa etmek için ABD kapitalistlerinden - borç dilenmeyi - (bu borç dilenme tabiri olsa olsa ancak kendilirite için geçerli olabilir. CIA'nın ve emperyalizmin işine yarabilmek için sürekli Mao'dan teori dileniyorlar) istediğini belirtmişti. Şimdi bu isteği müritleri tarafından gerçekleştirilmiş bulunuyor. PDA'ler grup diyor PDA'cı grup. Biz buraya Usta'dan bir bölüm aktaralım, karşılaştırmaya okura düşünün ve bunların ikiyüzlülüğü ortaya çıksın. Sonra gene eleştirmeye devam edelim.

"Onların, en basit şeylere anlamaları bizi şaşırtmıyor, ama biz yine de "var oldukları sürece kapitalist ülkelerle ticaret yapmalıyız" diyoruz. Onlarla tüccar olarak görüşme yapacağız" Usta'nın bu kadar açık olarak koyduğu meseleleri anlamamak ve bunda özellikle ısrar karşı devrimcilerin safında yer almaktır.

Antant Yüksek konseyini 6 Ocak'tan, 13 Ocak 1922'ye kadar Cannes (Fransa) da yapılan konferansında, konferans Cenova'da milletlerarası ekonomik ve bir mali konferans toplanması için karar verir. Bu konferansa en iyi bir şekilde gidebilmek için yoğun çabalar sarfedilir. En iyi diplomatlardan bir delegasyon temin etmek için parti merkez komitesi aşırı bir gayret sarfeder. Bu konuyla ilgili olarak Usta şöyle demektedir: "Cenova'ya komünist olarak değil, tüccar olarak gittiğinizi söylemeye gerek yok. Biz ticaret yapmak zorundayız, onlarda ticaret yapmak zorundalar" buraya hemen Krusçev'in bir zamanlar söylediği bir cümleyi alıp PDA'cılarının (Aydınlık) nasıl ateş püskürterek daha öncede işaret etmiştik- sanki-bu cümlelerde anti-Leninist bir taraf varmış gibi, Krusçev'i mahkum etmeye çalıştıklarını görelim. "Şeytanın kendisinden bile kredi kabul etmeyi istediğini" ve bunun böyle olamayacağını söyleyip duruyorlar. "Cenova'ya tüccar olarak gitmeniz demek, hiç bir şekilde burjuva kampında meselenizi savaş yoluyla çözme eğilimini gösterenleni yoksa pasifizme, hatta komünist bakış açısından en ufak bir eleştiriyi bile dayanmayacak olan en berbat pasifizm türüne eğilimli olanlarımı pazarlık edeceğimizin bizi ilgilendirmeyen bir mesele olması demek değildir. Bu ayrımı değerlendirmeyen ve taktiklerine buna göre şekil vererek pratik hedefler elde edemeyen biri, gerçekten kötü bir

tüccardır! (17) Bizde buna kendi şartlarınıza göre "PDA" cılar diyoruz Bu baylar o zaman yaşamış olsalardı, bugünkü tavırlarıyla ya Menşevik olurlardı, ya da Troçkist. Marksizmin-Leninizmin esnekliği bunların yanında geçerli olan bir şey değildir. Zaman ve mekan şartlarını iyi değerlendirmeden, ya çok pasifist olacaksınız, yada aşırı derecede sekte. İki Leninist olduğun zaman Sosyal-Emperyalist olur çıkarsın işin içinden. PDA'cılar dergileri olan "Halkın Sesi" nin 4 Kasım 1975 tarihli sayısında; Sovyetlerin Mısır'a yaptığı sözün ona "yardım" sosyal emperyalizmin gerçek yüzünü ortaya koyuyor, başlığını taşıyan bir yazı yayınladılar. Dikkatli bir okur, bu yazının, her zaman yaptıkları gibi, demagojiden ileri gitmediğini kolayca görebilir. Hiçbir maddi temeli olmayan, sağdan soldan derlenip özellikle ne olduğu henüz belli olmayan "bizce belli emperyalistlerin uşağı" Enver Sedat'ın görüşlerini birinci plana çıkararak -tabii ki kendileriyle anlaşabildiği için- Sovyetleri emperyalistlikle suçlayan bir ebestiri geliştirmişlerdir. Yazıda bölüm bölüm kere içrisine alınmış kısımlar var, onlardan birinde şöyle deniyor. "Brejnev beni Mart 1971'de aldattı, Podgorni Mayıs 1971'de aldattı, Brejnev aynı yılın Ekim ayında bir kere daha aldattı. Hokkabazlıklarının içyüzünü görmeye başladığınız sanıyorsunuz? Bu gölgede savaş çıkmaması konusunda Amerikalılarla anlaşma bulanuyorsunuz. Size bizim vasımız filan olmadığını söyleyeyim." Enver Sedat 8 Temmuz 1972'de bunları Sovyet büyük elçisine söylüyor. yazının tamamı böyle demagojik ibarelerden öte bir şey içermiyor. Fakat onlar -yani PDA, bu tip davranışlarla hiçbir bilimsel içeriği olmayan suçlamalarla neyi sonuca bağlayacaklar? Sedat'ın son dünya politikası

içersindeki dengesiz davranışlarını görmemezlikten gelerek, onun bu dengesiz tutumunu "ki onlarca haklı bir davranış" - dünya politikası böylesi ne dengesiz olduğu gibi, ülkede her türlü ilerici hareketi boğma çabaları - PDA'cılar Sovyetlere hücumla mesrulaştırılmaya çalışıyorlar. Emperyalizmin Orta Doğu'daki kalası olma durumuna girmeğe isteyen Enver Sedat'a uygulanan politikanın haklılığı, Enver Sedat'la aynı amaca hizmet etmek için Sovyetlere saldırılarından örtbası edilmeye çalışılıyor. Biz burada Usta'dan bir bölüm aktararak eleştirmimize son vereceğiz "Politikanız emperyalizm tarafından boğazlanan kapitalist ülkeleri, Sovyet Cumhuriyeti etrafında toplamaktır. Bunun için bizim imtiyaz teklifimiz kapitalist nitelikte olmaktan öteye bir anlam taşıyor. Bunun için o "bize yüzlerce traktör getirde, istersen ruble başına %300 kazan" diyerek sadece Alman kapitalistlerine uzatılmış bir el değil, ezilen halklara, gelecekte ki dünya proleter devriminin unsuru olan ezilen kitleler ittifakına uzatılmış bir eldir." (18)

EMEĞİN KURTULUŞU
GURUBU

10 Aralık 1975

Not : Kürt meselesi , daha geniş olarak incelenecektir.

18 - Lenin. V. İ. Barış İçinde Bir Arada Yaşama , Sy. 103